

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-07-63305 אסיר נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת זהר דולב להמן
חברת ועדה – גב' מימי גילוף, חינוך
חברת ועדה – גב' בת שבע זיידמן, עו"ס
נציגת שב"ס – גב' מירב כהן בן מוחה
מזכירת ועדה – גב' אוראל עזר

מבקש אסיר
ע"י ב"ב עו"ד מוחמד אבו עביד

נגד

משיבה מדינת ישראל
ע"י ב"ב עו"ד לימור אחרק והמתמחה נריה ביטון

1

החלטה

2

3 בהתאם להוראות סעיף 9 לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א-2001 (להלן: החוק), שקלה הוועדה
4 הסיכון הצפוי משחרורו של האסיר לשלום הציבור ולביטחון המדינה, סיכויי שיקומו של האסיר
5 והתנהגותו בכלא. לשם כך הביאה הוועדה בחשבון, בין השאר, נתונים אלה:

6 1. האסיר מרצה מאסר ראשון למשך 28 חודשים בגין עבירות זריקת חפץ נפיץ וזריקת חפצים. על
7 פי עובדות כתב האישום המתוקן בו הורשע ולגור הדין, ב-19.7.17 השליך אחר מטען צינור לעבר
8 קבר רחל. מדובר במטען צינור אותו הדליק האסיר ומסר לאחר סמוך לקבר רחל. ביוני 2018 יידה
9 האסיר אבנים לעבר כלי רכב של כוחות הביטחון. מדובר בעבירות שאין להקל ראש בחומרתן.

10 2. התנהגות האסיר בכלא תקינה. אין לחובתו עבירות משמעת ואין לחובתו חמ"ן שלילי.

11 על פי הפסיקה, התנהגות תקינה בכלא מהווה שיקול לגיטימי, אך לא מכריע [ראו והשוו עת"א
12 51625-12-18 מדינת ישראל נ' מנצור (31.12.18) - להלן: ענין מנצור] ולא די בהתנהגות ללא דופי
13 כדי ללמד על זניחת הקו האידיאולוגי [ראו והשוו עת"א 41888-11-18 מדינת ישראל נ' צופי ואח'
14 (27.11.18) - להלן: ענין צופי].

15 3. חוות דעת שב"כ בעניינו של האסיר כללית. נקבע בפסיקה כי על הוועדה לתת משקל לחוות דעת
16 שב"כ גם כשמדובר בחוות דעת כללית, שנרשמה מתוך תפיסה של מסוכנות פוטנציאלית ומבלי
17 להתייחס לטעמים פרטניים רלבנטיים לאסיר שבפנינו. מדובר בחוות דעת המבוססת על שיקולים

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-07-63305 אסיר נ' מדינת ישראל

- 1 מקצועיים והערכת הסיכונים לביטחון המדינה והציבור, ועל כך יש להעניק לה משקל, אף אם לא
2 מכריע [ראו והשוו ענין צופי וענין מנצור].
- 3 4. האסיר היה קטין בעת ביצוע אחת מהעבירות וכיום מדובר במי שהוא צעיר. צודק ב"כ המבקש
4 כי יש לתת לעובדה זו משקל, אולם על פי ההלכה הפסוקה, גם כשמדובר בצעיר שזה לו מאסרו
5 הראשון, בגין עבירה שביצע בהיותו קטין - חומרת העבירה מהווה ראיה לכאורה לסיכון שיש
6 בשחרורו [ראו והשוו רע"ב 4612/16 פלוני נ' ועדת השחרורים (25.07.16), ענין צופי וענין מנצור].
- 7 5. כאן המקום להזכיר בנושא חומרת העבירה, כי אף כשמדובר ביידוי אבנים - לא ניתן לטעון
8 שמדובר בעבירה קלה. ודאי כאשר מדובר במי שהיה שותף להשלכת מטען צינור לעבר קבר רחל
9 ולא לנו לדון עתה בשאלה חומרתו של מי גדולה יותר, האם זה שהצית את מטען הצינור או האם
10 זה שהשליך אותו, כאשר מדובר בשניים שחברו יחדיו במטרה אחת משותפת והיא להשליך את
11 מטען הצינור לעבר קבר רחל. זאת ועוד, האסיר הורשע על פי הודאתו בכך שביצע את השלכת
12 מטען הצינור בצוותא חדא עם האחר מתוך כוונה לגרום למוות או חבלה לאדם או נזק לרכוש.
13 אין גם להקל ראש ביידוי אבנים, אף אם נעשה במרחק של כ-40 מ' [ראו והשוו ענין צופי וענין
14 מנצור].
- 15 6. כידוע, על פי ההלכה, כשמדובר באסירים ביטחוניים, המבצעים עבירות על רקע אידיאולוגי -
16 הנטל על האסיר להוכיח שהוא זנח קו אידיאולוגי זה, שכן שחרור מוקדם הוא לא זכות קנויה.
17 באשר לטענות המשפטיות שהעלה בא כוח האסיר, מדובר בטענות שעל בא כוח האסיר להפנות
18 אל המחוקק או לבית המשפט העליון. באשר לטענה כי קיים קושי לאסיר ביטחוני להרים את
19 הנטל המונח על כתפיו, הרי שכב' השופט עמית קבע דברים הרלוונטיים גם לענייננו:
- 20 **"... מה שהמבקש תיאר כנטל הוכחה בלתי אפשרי, אינו אלא אי עמידה**
21 **בנטל ההוכחה המוטל עליו. לא אכחד כי דרכם של אסירים ביטחוניים**
22 **לשחרור מוקדם לא דרך קלה היא, נוכח הנטל המוגבר המוטל עליהם**
23 **להוכיח העדר מסוכנות, אך אין יסוד לטענה שהיא חסומה בפניהם כליל.**
24 **ומכל מקום, כלל ידוע הוא שאין לו לאסיר זכות קנויה לשחרור מוקדם"**
- 25 [ראו רע"ב 119/19 פלוני נ' וועדת השחרורים (14.4.19) והאסמכתאות שם].
- 26 מפי האסיר לא שמענו דבר.
- 27 לכך יש להוסיף העובדה שהאסיר לא שילם הקנס שהושת עליו וגם בכך יש כדי ללמד על העדר
28 חרטה כנה ואמיתית.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

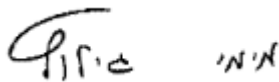
וש"ר 19-07-63305 אסיר נ' מדינת ישראל

אשר על כן, לא הובאה בפנינו ראייה כלשהי המלמדת על זניחת הקו האידיאולוגי.

עולה מן המקובץ כי האסיר לא עמד בנטל המוטל עליו לשכנע את ועדת השחרורים, בהתאם לסעיף 3 לחוק, כי הוא ראוי לשחרור וכי שחרורו לא מסכן את שלום הציבור ומשכך האסיר לא ישוחרר בשחרור מוקדם.

בהתאם לעמדת האסיר ובא כוחו, בהינתן כי חלק מהעבירות בוצע בהיותו קטין - הועדה אוסרת פרסום שם האסיר בהחלטה.

ניתנה והודעה היום ט"ז טבת תש"פ, 13/01/2020 במעמד הנוכחים.

גב' מימי גילוי,
חברת וועדה

גב' בת שבע זידמן,
חברת וועדה

זהר דולב להמן,
שופטת

גב' מירב כהן בן מוחה,
נציגת שב"ס